

ме, или като се нахождаме (въ тѣло то), или като излазиме (ѿ тѣло то) да вждеме оубо дни немѣ.

10 Защото сички те ние трѣбва да се живиме предъ сѣдѣлице то Хрѣтово, за да прииме секой (приличнѣ, споретѣ) каквото е сотворилъ съ тѣло то, или добро или зло.

11 Понѣже знаеме прочее страшишатъ (сѣдѣ) Гдѣнь, доказваме на человекѣш те (за него), и Бгъ насъ знае: и надамсе, зашѣ и вше нш знаете въ ваши те совѣсти.

12 И (съ това) не мыслиме да похвалиме себе си и новш предъ васъ, но даваме ви причина да се хвалите съ насъ, и да имате (щѣ да ѿговорите) на онѣа които се хвалатъ ѿ лице то, а не ѿ срдцѣ то.

13 Защото, ако ние се хвалиме (вше мѣрь, хвалимесе) за ради Бгъа: ако ли смиренно за себе си мѣдрваме, заради ваша та полза.

14 Понѣже Бжѣа та люковнш побждава (на тона), защото разсѣждаваме така: че ако е единъ (Хрѣтосъ) оумрѣлъ за сички те, то са сички те оумрѣли.

15 И Хрѣтосъ е оумрѣлъ за сички те, за да не живѣатъ вѣке онѣа, които живѣатъ, за себе си, но за оновоа,

който е оумрѣлъ за нхъ и воскресналъ.

16 За това ние ѿ тѣка на тамъ не щѣме да познаваме никого по плѣти: и ако сме и познали Хрѣта по плѣти но сегѣ го вѣке не познаваме (така).

17 Защото който (живѣе) во Хрѣта той е ново созданіе: вѣтхш те (рѣкошъ) заминаха: ето сегѣ бжде сичко ново.

18 Я сичко то (това бжде) ѿ Бгъа, кѣйто е примирилъ насъ чрезъ Исуса Хрѣта со себе, и далъ е намъ служеніе то на това примиреніе:

19 Вирѣчь, Бгъ е чрезъ Хрѣта примирилъ со себе мѣръ, и простилъ е на сички те согрѣшенѣа та, и зарачалъ е намъ да проповѣдваше примиреніе то.

20 Ние сме прочее послѣдницѣ ѿ (име то) Хрѣтово, и като че въ Бгъа предъмвѣа чрезъ насъ: молиме въ ѿ име то Хрѣтово, примирете се съ Бгъа.

21 Защото онъ направилъ като грѣшенъ заради наше то спасеніе (сина своего), който не знаеше грѣхъ, за да вждеме ние праведни предъ Бгъа чрезъ него.

ГЛАВА 3.

И понѣже сме сотрѣданицѣ (исуса Хрѣтови), молиме